

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1421010052
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1421010052.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.augusta 2021 v Bratislave

r o z h o d o l :

obžalovaná Z. G. T. N. B. Q. V. L. Í. C. U. Z. Á. : nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvalý pobyt K.-P. od 14.06.2017, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Bratislava od 10.novembra 2020

obžalovaný M. W. P. Q. G. N. R. : nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvalý pobyt Z. K. od 06.07.2016, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Bratislava od 10.11.2020 do 26.01.2021, t.č. vo výkone trestu v inej trestnej veci

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h , ž e

obžalovaná Z. G. dňa 31.októbra 2020 v čase cca 18:30 hod. v Bratislave v blízkosti ulici Agátová 7/B na ulici Dúbravčická v Bratislave cca 15 metrov v smere cesty na blatistom chodníku oslovila poškodeného P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, G. so slovami, či nemá náhodou cigaretu a súčasne ho obžalovaný M. W. sotil odzadu a nezisteným spôsobom udrel odzadu do hlavy a súčasne obžalovaná Z. G. nezisteným spôsobom omámila, poškodený

ostal ležať na mieste v bezvedomí do času cca 20.30 hod., pričom po prebratí zistil, že mu obžalovaní odcudzili čiernu koženú peňaženku s hotovosťou 720,-- Euro, mobilný telefón značky Samsung A6, IMEI:XXXXXXXXXXXXXXXXX nezistenej hodnoty a jeden kus debetnej karty k účtu v Slovenskej sporiteľni A. a jeden kus debetnej karty k účtu v Raiffeisen banke A. a obal od cukríkov používaný ako tabatierka, čím spôsobili poškodenému P. P. celkovú škodu najmenej vo výške 720,-- Euro.

T e d a

spoločným konaním použili násilie proti inému v úmysle zmocniť sa cudzej veci
č í m s p á c h a l i

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j ú :

obžalovaná Z. G.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obžalovaný M. W.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaným Z. G. C. Q. M. W. ukladá spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému P. P., nar. XX.XX.XXXX v Zlatých Moravciach, adresa na doručovanie písomností: K., Q. Č.. XB škodu vo výške 720,-- Euro (sedemstodvadsať Euro).

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 24.februára 2021 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava-va IV, pod sp.zn. 1 Pv 397/20/1104 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr.por.) obžalobu na obvinenú Z. G. a obvineného M. W. na tom skutkovom základe, že

obvinená Z. G. dňa 31.októbra 2020 v čase cca 18:30 hod. v Bratislave v blízkosti ulici Agátová 7/B na ulici Dúbravčická v Bratislave cca 15 metrov v smere cesty na blatistom chodníku oslovila poškodeného P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, G. so slovami, či nemá náhodou cigaretu a súčasne ho obvinený M. W. sotil odzadu a nezisteným spôsobom udrel odzadu do hlavy a súčasne obvinená Z. G. nezisteným spôsobom omámila, následkom čoho zostal poškodený ležať na mieste v bezvedomí do času cca 20.30 hod., pričom po prebratí zistil, že mu obvinení odcudzili čiernu koženú peňaženku s hotovosťou 720,-- Euro, mobilný telefón značky Samsung A6, IMEI:XXXXXXXXXXXXXXXXX v hodnote cca 100,-- Euro a jeden kus debetnej karty k účtu v Slovenskej sporiteľni A. a jeden kus debetnej karty k účtu v Raiffeisen banke A. a obal od cukríkov používaný ako tabatierka, čím spôsobili O. P. P. celkovú škodu lúpežou vo výške 820,-- Euro.

Týmto protiprávnym konaním mali - obaja obvinení tak naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona (ďalej Tr.zák.) s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák. - čin spáchaný so zbraňou a spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba obžalovaná Z. G. bola poučená o svojich právach a umožnené jej bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Tr. por. Táto urobila vyhlásenie, že je nevinná.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba obžalovaný M. W. bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Tr. por. Tento urobil vyhlásenie, že je nevinný.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej Z. G., obžalovaného M. W., svedka a zároveň poškodeného P. P., svedka L. I., znalkyne z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria. Oboznámil ostatné listinné a vecné dôkazy založené v spise a po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový veci:

Predmetným dokazovaním bolo preukázané, že dňa 31. októbra 2020 (sobota) bol poškodený na COVID teste. Podľa jeho výpovede z domu - v tom čase býval v podnájme na ulici Agátova 7/B Bratislava odišiel okolo 17:30 hod. Odberové miesto na COVID bolo neďaleko Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava Dúbravka - neďaleko sa nachádzala škola - kde podľa výpovede poškodený stál v rade. Po tom, čo sa vybavil a obdržal doklad o vykonaní COVID testu išiel smerom domov (Agátova 7/B, Bratislava).

Okrem toho, že mal so sebou predmetný doklad, mal zároveň peňaženku koženú čiernej farby - v ktorej mal obnos 720,- Euro, ako i dva kusy debetných kariet od peňažných ústavov, mobilný telefón značky Samsung A6 ako i obal od cukríkov, ktorý používal ako tabatierku.

Pokiaľ išlo o miesto kde ku predmetnému skutku malo dôjsť toto nerozporovali ani obaja obžalovaní a ani poškodený. Všetci traja zhodne vypovedali a tomu nasvedčovala i zápisnica o obhliadke miesta činu - že predmetné miesto bolo v blízkosti ulici Agátova 7/B, Bratislava - na ulici Dúbravčicka - cca pätnásť metrov v smere cesty na blatistom chodníku.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu - ktorá bola vykonaná dňa 01. novembra 2020 - deň po predmetnom skutku - v čase od 13:10 hod. do 13:30 hod. - bolo predmetné miesto i zabezpečené na CD disku a fotografiách - č. l. 188-192.

Kým obžalovaná v prípravnom konaní vypovedala, že ona na predmetné miesto išla za účelom vykonania osobnej potreby, na hlavnom pojednávaní už vypovedala - že v predmetný večer ona išla v spoločnosti obžalovaného M. W. ako i svojho syna z ubytovne FORTUNA smerom na zastávku a pri ubytovni THORIN išiel oproti nim poškodený - ktorého poznala z videnia. Tento (poškodený) zastavil ju, išli sme trošku nabok, tam sme sa rozprávali, kde sme sa dohodli, že mu poskytnem sexuálne služby. Preto išli do lesíka.

Rozdielne v tejto časti výpovede vypovedal spoluobžalovaný M. W. - ktorý v prípravnom konaní vypovedal - ja som išiel s Z. G. smerom od Fortuny dole kopcom po riadnej asfaltovej ceste a ako sme išli okolo OD BILLA - tak Z. neviem prečo išla zrazu s nejakým chlapom preč od nás a mňa nechala spolu so svojím synom B.. Ja som toho chlapa nikdy predtým nevidel a ja som s B. pokračoval ďalej chôdzou po ceste, teda po tej asfaltke a ako sme prišli ku križovatke z tej asfaltky, Dúbravčickej cesty s takým blatistým chodníkom smerom do kopca, tak B. zrazu povedal „aha tam je mama“ a Z. bola vtedy odo mňa asi 10 metrov a ja som videl, že sedí na nejakej bunde alebo čom a nad ňou stál nejaký chlap a ten mal dole svoje gate a aj slipi a bol mi chrbtom a a si chcel, aby Z. vyfajčila vtáka. Na hlavnom pojednávaní už vypovedal spoluobžalovaný skutočnosti, ktoré vypovedala obžalovaná v prípravnom konaní - teda ... Z. išla vykonávať malú potrebu a po chvíľke sme s jej synom išli naspäť za ňou, že kde je tak dlho a v tom poškodený nadmierne - úplne opity, ledva stál.

Poškodený po celý čas dokazovania konzistentne na rozdiel od obžalovaných vypovedal, že z predmetného absolvovaného testu na COVID išiel domov - podrobne rozviedol - vracal som sa domov po blatistej cestičke - smerom na Dúbravčicku ulicu a asi 15 metrov vo vzdialenosti od Dúbravčickej ulice - teda od križovatky s blatistým chodníkom bol oslovený nejakou ženou - ktorá sa ho spýtala či nemám cigaretu slovami „nemáte prosím cigaretu“.

Kým poškodený dňa 01. novembra 2020 vypovedal - že predmetnú osobu obžalovanú neopoznal - následne v rámci svojich výpovedí - 11. novembra 2020, 12. novembra 2020, ako i pred súdom na hlavnom pojednávaní dňa 12. mája 2021 vypovedal - že išlo o osobu (obžalovanú) - ktorá ho v minulosti okradla na ulici Drobného v Bratislava - ktorá mu vtedy navrhla sex a bol mu odcudzený mobilný telefón.

V rámci rekognície, ktorá bola vo veci vykoná - dňa 10.novembra 2020 (č.l. 137-155) - poškodený jednoznačne poškodenú opoznal.

V tejto súvislosti súd poznamenáva - že samotná obžalovaná na hlavnom pojednávaní vypovedala - že poškodeného poznala z videnia - bližšie poznanie z videnia však už uviedla - že (poškodený) býva kúsok vedľa našej ubytovne FORTUNA, on asi býva vedľa, lebo sme sa stretávali, keď sme išli do TESCO a videla som ho po takých baroch, ktoré sú okolo nás, ja som sa nerozprávala, len sme sa akurát pozdravili. Túto časť výpovede obžalovanej súd hodnotí ako jej verziu. Jej verzia výpovede v tejto časti je však rozporná, nelogická už len napríklad v tom, že i keď ako tvrdí sa stretávali - keď išli do TESCO a ona ho videla po baroch - ona sa s ním nerozprávala - ale pozdravili sa.

Všeobecne sa môžeme stretávať s ľuďmi, ktorých vídavame - ale pokiaľ sa nerozprávame - tak ako to vypovedala - tak predsa nemáme dôvod sa ani zdravieť - to by sme sa museli zdravieť temer každému - lebo veľa ľudí vo svojom živote stretávame.

To, že poškodený vypovedal - v podstate v rámci rekognície a následne už v rámci svojho výsluchu 11.novembra 2020 - a následne - že obžalovanú opoznal na rozdiel od svojej výpovede dňa 01.novembra 2020 - súd ako rozpor toto nevidel. Všeobecne v prípade nepriaznivej udalosti, keď sa človeku stane (ako v tomto prípade - prepád) - rozmyšľame nad udalosťou a postupne sa vybavujú udalosti, ktoré súvisia ako v tomto prípade s prepádom jeho osoby a oživovaním udalostí, ktoré tomuto predchádzali. Vypovedal, že on videl žene do tváre - opoznal ju i v rámci rekognície - pretože na predmetnom mieste nebola tma takého charakteru, že by jej nevidel do tváre - vypovedal, že na predmetnom mieste sa odrážalo pouličné osvetlenie.

Preukázané dokazovaním tiež bolo, že medzi poškodeným a obžalovanou na predmetnom mieste došlo ku komunikácii - v tom smere, že obžalovaná požiadala poškodeného o predmetnú cigaretu. Táto skutočnosť však bola zo strany obžalovaných však len zámienkou - ku ich sledovanému účelu a cieľu. Súd opätovne vychádzal z výpovede poškodeného na rozdiel od verzie výpovede obžalovaných - ktorých svoje výpovede počas dokazovania menili.

Poškodený po tom, čo obžalovanej povedal, že má cigaretu - ale následne si uvedomil, že vlastne on mal len tabak (preukázané časťou výpovede - keď vypovedal, že mu bol odcudzený obal na cukríky - ktorý používal ako tabatierku)

- bol zo zadu strčený od chrbta do zadnej časti tela, následne pocítil úder ho hlavy. On predmetnú osobu (osobu obžalovaného) ešte prehodil cez plece, on padol na zem - a počul psss a bol tak sparalyzovaný. Predmetné sparalyzovanie bolo vykonané podľa výpovede poškodeného obžalovanou.

Poškodený po celý čas dokazovania vypovedal - že bol omámený. Bližšie ku predmetnému omámeniu - t.j. akým predmetom, akým spôsobom bol omámený bol uviesť nevedel.

V tomto smere súd poukazuje na čiastočné výpovede obžalovaných, ktorí tiež fyzický konflikt, resp. potyčku medzi obžalovaným M. W. a poškodeným potvrdili, ako i odcudzenie mobilného telefónu obžalovanou a teda osobnú prítomnosť oboch obžalovaných kde bol poškodený.

V ich výpovediach (obžalovaných) sú však rozpory týkajúce sa primárneho kontaktu s poškodeným - spôsob a priebeh napadnutia poškodeného, odchodu z miesta činu, ako i v otázke prítomnosti syna obžalovanej na mieste činu. Ich jednotlivé výpovede boli rozporné oproti prípravného konania a hlavného pojednávania (súd nadobudol dojem - že keďže v prípravnom konaní vypovedala odlišne obžalovaná - tak obžalovaný tak vypovedal ako ona v prípravnom konaní na hlavnom pojednávaní a naopak - keďže ona v prípravnom konaní vypovedala inak ako obžalovaný v prípravnom konaní - tak na hlavnom pojednávaní vypovedala tak - ako obžalovaný vypovedal v prípravnom konaní - napr. obžalovaná vypovedala v prípravnom konaní, že do krikov išla vykonať potrebu, v prípravnom konaní obžalovaný vypovedal, že mala vykonávať sexuálne služby, na hlavnom pojednávaní obžalovaná vypovedala - že mala vykonávať sexuálne služby a obžalovaný vypovedal, že obžalovaná išlo vykonať osobnú potrebu).

Predmetný fyzický konflikt - ktorý bol započatý obžalovaným vo vzťahu k poškodenému nebol tak sporný, sporná bola účasť obžalovanej - ktorá predmetnú skutočnosť ako to opisoval poškodený poprela.

Súd poukazuje preto na jeho jednotlivé výpovede poškodeného, ktoré vykonal ako v prípravnom konaní, tak i v konaní pred súdom:

-01.11.2020 k tejto okolnosti vypovedal - ...pocítil som aj asi úder do hlavy a počul som psss zvuk plynu a slová „stretne sa na ubytovni“ a potom som precitol až v čase pred 21:30 hod. a bolela ma veľmi hlava a následne som išiel domov, kde bývam. V čase 21:30 hod. som prišiel domov a bolela ma stále hlava a všetko som povedal družke s ktorou žijem.

K plynu, ktorý som poučil ako sičí neviem povedať nič a ani jeho zápach popísať, ale viem, že ma to potom ako som sa na mieste na zemi na tráve prebral bolela hlava.

-11.11.2020 vypovedal:

...uvádzam, že tam musel byť nejaký sprej alebo niečo podobné, lebo som hneď išiel dole k zemi. Keď som sa prebral asi po hodine, tak som 5-10 minút kľačal na kolenách a preberal sa.

-neviem, či pri útoku bol použitý elektrický paralyzér, ale je to možné

-12.11.2020 vypovedal:

...žena, čo na mňa volala sa priblížila v tom momente k nám a odvtedy si už nič nepamätám. Prebral som sa po hodine. Takže keď som sa prebral, ležal som na bruchu, kľakol som si na kolená a cítil som sa úplne mimo, v živote som sa takto necítil. Nevedel som sa zorientovať kde som, bolela ma hlava a približne 5-10 minút som sa nedokázal vôbec postaviť, iba som tam kľačal. Stále som sa cítil zle, cítil som takú nevoľnosť, točenie hlavy, bolesť hlavy, neviem prečo to bolo, ale je možné, že ma tie osoby nejako paralyzovali. Ale akým spôsobom neviem povedať. Nevidel som nič čo by mi robili. Ale počul som zvuk psss, ako spray.

Na hlavnom pojednávaní dňa 12.mája 2021 vypovedal - ... a vtedy pri tom mieste niekto vyskočil na mňa a potom som sa zobudil až o dve hodiny. A keď som sa zobudil o dve hodiny, ani som nevedel kde som, bol som úplne mimo, sparalyzovaný. Potom sa si po dvadsiatich minútach som došiel domov, vôbec som nevedel, kde som. Na tom mieste som ležal asi jeden a pol hodiny - dve hodiny. To bolo celé.

Na otázku či cítil nejakú chemickú látku vo vzduchu - vypovedal - že v tom momente nevedel, lebo sa prebral až po dvoch hodinách, ale nevedel kde je. Nevie, či som cítil látku.

Z uvedeného tak súd s prihliadnutím na výpoveď poškodeného, s prihliadnutím na jeho stav - ktorý podrobne popísal - dezorientácia, zdravotné problémy a popis v smere - že počul psss - ako spray - súd vychádzal z jeho výpovede a preto tento stav v rámci výrokovvej časti rozsudku uviedol - že bol omámený a zostal v predmetnom bezvedomí.

Tomuto korešponduje i lekárska správa - založená v spise na č. I. 197 - z ktorej okrem iného vyplynulo na základe vyšetrenia lekára ako i vyjadrenia pacienta (poškodeného) - ...nastriekali mu niečo do očí, bol potom asi 2 hodiny mimo, resp. ostal ležať na zemi, skôr podľa jeho slov pripisuje, to, že o stal ležať na mieste tomu sprayu.

Súd na rozdiel od obhajoby nezdial názor - že predmetný stav, ktorý poškodený opisoval mohol byť z dôvodu, že bol poškodený pod vplyvom alkoholu.

Potrebné je uviesť, že sám poškodený vypovedal, že v predmetný deň požil štyri piva. Iný alkohol nepožil v predmetný deň. O sebe vypovedal, že alkohol požíva príležitostne nie každý deň. Z uvedeného tak nie je možné konštatovať čo vypovedali obžalovaní - že poškodený bol pod značným vplyvom alkoholu -obžalovaná Z. G. vypovedala na hlavnom pojednávaní - že bol veľmi opitý, strašne smrdel, dýchal na mňa od alkoholu.

-obžalovaný M. W. na hlavnom pojednávaní vypovedal - bol úplne opitý, ledva stál.

Súd k týmto skutočnostiam uvádza - poškodený vypovedal, že pred predmetným žalovaným skutkom - bol na teste COVID a po vykonaní predmetného testu COVID išiel domov, preto - keby bol skutočne tak opitý a v takom stave ako uvádzali obžalovaní - predmetný test COVID by mu veľkou pravdepodobnosťou hraničiacou istote takýto test na COVID nevykonali práve s prihliadnutím na predmetný zdravotný stav. Práve vzhľadom na tak uvádzaný zdravotný stav obžalovanými by sa totiž vôbec nedal realizovať zdravotníckym pracovníkom testujúci na COVID.

Výpovede obžalovaných v tomto smere ohľadom opitosti poškodeného súd preto nezdial a vychádzal tak preto z výpovede poškodeného.

Znamenalo to tak, že útočník, ktorým bol fyzicky poškodený napadnutý - teda obžalovaný ako i obžalovaná - ktorá ho omámila boli úplne pri ňom.

Ako súd vo veci už konštatoval - poškodený mal pri sebe čiernu koženú peňaženku - v ktorej mal finančné prostriedky vo výške 720,- Euro, mobilný telefón značky SAMSUNG A6, ktorý bol bielej farby. V peňaženke mal i dva kusy debetných kariet - jeden kus debetnej karty k účtu Slovenskej sporiteľne a jeden kus debetnej karty k účtu Raiffeisen banke. Keďže poškodený ako vypovedal - bol fajčiar - nosil so sebou i obal z cukríkov - ktorý používal ako tabatierku - v ktorej mal tabak.

Súd nemal dôvod spochybňovať predmetné veci - o ktorých vypovedal, že ich mal pri sebe.
-finančná hotovosť vo výške 720,- Euro

Pokiaľ išlo o finančnú hotovosť vo výške 720,- Euro - ani túto nemal dôvod spochybniť a teda neveriť výpovedi poškodenému - že ju nemal pri sebe. o predmetnej čiastke vypovedal počas celého dokazovania (ako v prípravnom konaní niekoľkokrát, tak i v konaní pred súdom).

Poškodený vypovedal - a preukázané to bolo i z výpisu živnostenského registra bol živnostníkom. Preto ako vypovedal - nebolo u neho neobvyklé nosiť i takúto hotovosť pri sebe.

Vypovedal, že predmetnú čiastku mal však zapožičanú od svedka L. I., ktorý predmetnú skutočnosť na hlavnom pojednávaní aj potvrdil.

Poškodený vypovedal - že predmetnú čiastku mal v úmysle použiť na uhradenie nájomného (v predmetnom období býval v podnájom a tento činil výšku 450,- Euro) a na výživné vo výške 270,- Euro (súd poukazuje na listinný dôkaz - prehľad transakcií - č. I. 205 - kde je tiež uvedená čiastka výška 270,- - výživné) - celkove tak išlo o 720,- Euro.

Na predmetný COVID test chodil už od rána - ale z dôvodu, že na odbernom mieste bolo vždy veľa ľudí - vždy sa vrátil domov - preto mal predmetnú peňaženku s takouto hotovosťou pri sebe i vo večerných hodinách.

Súd takejto obrane poškodeného nemal dôvod neveriť - keďže túto skutočnosť rozporovali obžalovaní. Zároveň poškodený vypovedal - že predmetné nájomné spolu s výživným mal záujem uhradiť na pošte - ale keďže bola sobota - a ako vypovedal - v ten deň som to chcel vyplatiť, lebo to bol prvý deň, čo zavreli pošty, takže peniaze som mal preto pri sebe.

Z voľno dostupného zdroja - <<https://bratislavsky.kraj.sk>> mal súd skutočne preukázané - že keďže pošta chcela umožniť svojim zamestnancom, aby využili možnosť otestovať sa - rozhodla - že pošty budú zatvorené - preto všetky pobočky Slovenskej pošty boli počas víkendu zatvorené - t.j. 31.10.-01.11.2020.

Taktiež pokiaľ išlo o predmetnú čiastku 720,- Euro - poškodený po celý čas dokazovania vypovedal o takejto výške odcudzenia. Zároveň bolo zo spisu preukázané, že keď bol poškodený vo veci vypovedať dňa 01.novembra 2020 - bol telefonicky dotazovaný v predmetný deň 01.novembra 2020 prostredníctvom polície i L. I. - t.j. osoba, od ktorej si poškodený peniaze požičal a tento predmetnú skutočnosť aj potvrdil.

I z toho vyplýva, že medzi poškodeným a osobou L. I. nedošlo k žiadnej dohode na spoločnú výpoveď - aby bola v neprospech obžalovaných - osoba L. I. v telefóne s príslušníkom polície vypovedal spontánne a bez znalosti veci - t.j. že predmetná finančná čiastka - ktorú on požičal poškodenému - mala byť poškodenému byť odcudzená.

Keďže v danej veci bol vykonaný záznam - súd vo veci predmetnú osobu vypočul v pozícii svedka a tento na hlavnom pojednávaní predmetné skutočnosti potvrdil. Potvrdil, že bol telefonicky príslušníkom polície dotazovaný ohľadom požičania peňazí pre poškodeného a ohľadom výšky požičanej čiastky.

Súd tak i na základe tohto dôkazu nemal dôvod spochybňovať tvrdenia poškodeného.

Len všeobecne - že bola odcudzená finančná čiastka - resp. peniaze - súd nepriamo poukazuje na podporný nepriamy dôkaz - a to samotnú výpoveď spoluobžalovaného M. W. - ktorý vypovedal

- dňa 11.novembra 2020 (č.l. 96)

...uvádzam, že neviem, ale asi áno pretože potom som ju týždeň nevidel, ani ja a ani C. C., ona keď má peniaze vždy niekam zmizne.

...obrala ho ona vzala mu telefón a peniaze a ešte ma do toho natiahla sviňa.

...Z. dňa 31.10.2020 v neskorých hodinách dala C. na chatke telefón a potom na týždeň zmizla a aj C. povedal dyk tá musí mať peniaze, keď jej neni.

-mobilný telefón značky SAMSUNG A6, IMEI:XXXXXXXXXXXXXXXX

Pokiaľ išlo o odcudzenie mobilného telefónu značky SAMSUNG A6 - toto vypovedal nielen poškodený, ale i samotná obžalovaná vypovedala, že predmetný mobil zobrala - vypovedala na rozdiel od poškodeného len rozdielny spôsob jeho zmocnenia.

Obžalovaná vypovedala počas dokazovania - že poškodenému predmetný mobilný telefón vypadol - ako vypadol k tomu, sa obžalovaná bližšie vyjadriť nevedela, zakopla oň keď bol na zemi a zdvihla ho zo zeme

(vypadol mu mobil a ani ten som nevidela ako vypadol a len som oň zakopla keď bol na zemi a zdvihla ho zo zeme - č. l. 84).

Na hlavnom pojednávaní vypovedala, že poškodený jej mobilný telefón ukazoval, on povedal, že nemá peniaze, že mi nemá čím zaplatiť, takže mi dá telefón.

Tieto skutočnosti poškodený vypovedané obžalovanou jednoznačne poprel.

Ani samotný obžalovaný tieto skutočnosti vypovedané obžalovanou nepotvrdil - keďže pri predmetnom žalovanom skutku bol osobne prítomný.

Zároveň svedok C. C. potvrdil, že obžalovaná mu dala mobilný telefón na jeho chatke a on predmetný mobilný telefón na výzvu polície vydal.

To, že išlo o mobilný telefón poškodeného - sám poškodený potvrdil - pretože po tom, čo bol tento mobilný telefón vydaný svedkom C. C. poškodený predmetný mobilný telefón opoznal a bol mu vrátený ešte v prípravnom konaní (č. l. 183-187).

-jeden kus debetnej karty A. k účtu v Slovenskej sporiteľni

a jeden kus debetnej karty A. k účtu v Raiffeisen banke

Z listinných dôkazov založených na č. l. 199-205 - bolo preukázané, že vlastníkom predmetných dvoch kusov debetných kariet bol poškodený.

-obal od cukríkov používaný ako tabatierka

K tejto sa vyjadril len poškodený. Poškodený potvrdil, že je fajčiar - zároveň zámienkou na nadviazanie dialógu medzi obžalovanou a poškodeným bola prosba o cigaretu - takže súd nemal dôvod spochybniť skutočnosť - že by poškodený, ktorý je fajčiar nepoužíval predmetný obal od cukríkov ako tabatierku. Hodnota predmetnej tabatierky nebola ohodnotená znalcom, resp. nebolo vypracované odborné vyjadrenie - preto súd len konštatoval odcudzenie bez uvedenia jej hodnoty.

Pokiaľ ide o zranenia, ktoré boli spôsobené poškodenému - tu súd vychádzal nielen z výpovede poškodeného, ale i z predmetnej zabezpečenej

lekárskej správy - č. l. 194-197. Vo vzťahu k poškodenému došlo k poraneniu hlavy - pomliaždenie hlavy z dôvodu úderu do hlavy - tým došlo ku citlivosti - preto mu bol doporučený kľudový režim, analgetiká a kontrola obvodným lekárom do dvoch dní v prípade akýchkoľvek komplikácií ihneď. Predmetné zranenie klasifikoval ako ľahké - s dobou jeden - tri dni.

Súd vo veci konštatuje, že pravdivosť tvrdení svedka sa všeobecne posudzuje aj hľadiska jeho osoby a zistenia, či má motív uvádzať nepravdu a „škodiť“ obžalovaným.

Pritom však nemožno neopomenúť, že svedok na rozdiel od obžalovaného (obžalovaných) má zákonnú povinnosť vypovedať pravdu a preto logicky a právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu kým nie je preukázaný opak.

V tomto konaní sa nepreukázalo, že by poškodený vypovedal nepravdu o podstatných okolnostiach a nezistil ani relevantný motív poškodeného na krivé obvinenie vo vzťahu k obžalovaným.

Poškodený obžalovaného M. W. nepoznal pred predmetným skutkom - vo vzťahu k jeho osobe nebola vykonaná rekognícia (na rozdiel od obžalovanej - kde poškodený ju jednoznačne opoznal) - vedel totiž len uviesť, že pri čine bola nielen obžalovaná, ale i druhá osoba. Túto osobu nevedel ani popísať. Predmetnú osobu videl prvýkrát v živote práve pri predmetnom útoku. Zo strany poškodeného tak nebolo preukázané, že mal teda nejaký motív mu svojou výpoveďou škodiť a to konkrétne obžalovanému M. W.. Pokiaľ išlo o obžalovanú Z. G. k tejto vypovedal - či v minulosti mal s ňou (t.j. pred teraz žalovaným trestným činom) tiež osobný kontakt - z dôvodu, že si od neho pýtala cigaretu a núkala mu sexuálne návrhy a následne bol druhou osobou okradnutý.

I napriek tejto skutočnosti súd nezdieľa názor obhajoby - že zo strany poškodeného išlo preto o pomstu a teda motív poškodeného, aby jej uškodil. To, že predmetnú obžalovanú opoznal - bolo v rámci rekognície, ktorá bola vykonaná.

Samotná obžalovaná vypovedala, že bola v osobnom kontakte s poškodeným. Znamená to tak, že ona sama sa priznala, že bola na mieste činu. To, že vypovedala rozdielne od poškodeného - to súd hodnotil ako jej právo - ktoré jej prináleží ako obžalovanej, že môže klamať.

Zo strany poškodeného v žiadnom prípade nemožno hovoriť preto o nejakej pomste z jeho strany, že by predmetnú obžalovanú úmyselne uviedol ako spolupáchateľku.

Poškodený vo veci vypovedal viackrát a to v prípravnom konaní, poškodený vypovedal aj na hlavnom pojednávaní - keď navyše bol zoči voči obžalovaným. Vypovedal logicky, súvisle a teda jeho výpovede mali ucelený charakter. Jeho výpovede považoval súd za logické, zrozumiteľné, presvedčivé, pravdivé a vierohodné a teda im j prisúdil rozhodujúcu dôkaznú silu, dostatočnú na preukázanie viny obžalovaných aj s ďalšími vyššie rozvedenými podpornými dôkazmi (dôkaz o zablokovaní bankomatových kariet, lekárske správy, oznámenia poškodeného, zápisnica o obhliadke miesta činu, ale i znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava, výpoveď svedka L. I., C. C., zápisnica o vydaní odcudzeného mobilného telefónu --ktorého vlastníkom bol poškodený).

Pokiaľ ide o poškodeného tento skutok hneď oznámil na políciu a po začatí trestného stíhania vo veci a vznesení obvinenia obom v tom čase obvineným dňa 01.novembra 2020.

Pokiaľ obhajoba namietala, že predmetný skutok nebol zo strany poškodeného oznámený na políciu ihneď - poškodený logicky vysvetlil - prečo tomu bolo dňa 01.novembra 2020.

Len v krátkosti súd konštatuje, že ku predmetnému skutku došlo dňa 31.októbra 2020 v čase o 18:30 hod. vo večerných hodinách. Po tom, čo sa poškodený prebral z predmetného bezvedomia mohlo byť cca 20:30 hod. ako sám vypovedal na predmetnom mieste sa ešte zdržal pretože - bol omámený, dezorientovaný, 5 - 10 minút kľučal na kolenách a preberal sa. Cítil som sa úplne mimo, v živote som sa takto necítil. Nevedel som sa zorientovať kde som, bolela ma hlava a približne 5 - 10 minút som sa nedokázal vôbec postaviť, iba som kľučal. Pozeral som sa okolo seba, kde som vlastne, až po desiatich minútach som sa zorientoval. Moja bunda bola na zemi vedľa mňa, ja som bol iba v tričku s krátkym rukávom. Prezrel som bundu, zistil som, že mi chýba peňaženka, mobilný telefón a certifikát o výsledku testu na koronavírus a malá okrúhla plechová tabatierka z cukríkov z LIDLa. Chodil som asi 20 minút, po okolí a hľadal som svoje veci ale nič som tam nenašiel. Išiel som domov a povedal som priateľke čo sa stalo. Stále som sa cítil zle, cítil som takú nevoľnosť, točenie hlavy, bolesť hlavy.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že ráno o 04:00 (05:00) hod. išiel hľadať veci. Vypovedal, že predmetný doklad ohľadom COVID testu našiel - tento test bol pokrčený, obálka v ktorej bola roztrhnutá, našiel aj občiansky preukaz a tiež našiel i rúško maskáčové (toto bolo predmetom znaleckého dokazovania) pokiaľ som to všetko dal dokopy, bolo asi 07:00 hod. - 07:30 hod., prišiel som domov, najedol som sa, a išiel som na policajnú stanicu. Bol som tam okolo 09:00 hod. - 09:30 hod. Lebo ja som chodil ešte po celej štvrti, myslel som si, že ešte veci nájdem.

Ohlásenie o napadnutí nevykonan ihneď po tom, čo sa ešte 31.októbra 2020 prebral z dôvodu - že ja som nevedel kde som, nie to ešte niečo hlásiť. Ja som prišiel domov, nemal som telefón (dokazovaním preukázané, že mobilný telefón bol poškodenému odcudzený v súvislosti s predmetnou trestnou vecou) - nemal som nič. Mohla zavolať priateľka, ale tá keď videla v akom som stave, tak ma dala rovno do postele. Následne išiel predmetnú vec oznámiť na políciu. Ako vyplynulo zo spisu dňa 01.novembra 2020 v čase od 11:10 hod. do 12:20 hod. bol s osobou poškodeného spísaná zápisnica podľa § 196

ods. 2 Trestného poriadku

(č. l. 1-3).

Zo strany obžalovaných tak nebol produkovaný ani počas dokazovania na súde taký dôkaz, ktorý by usvedčujúce dôkazy v jeho neprospech vyvrátil do takej miery - aby možné bolo konštatovať iný priebeh a motív žalovaného skutku.

Pokiaľ išlo o predmetné maskáčové rúško vydané poškodeným - ako bolo preukázané znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že počas skúmania boli izolované tri biologické stopy - pričom bolo zistené, že dve patrili obžalovanému M. W.. I z tohto dôkazu vyplýva, že na predmetnom mieste bol osobne prítomný aj tento obžalovaný.

Výpoveď obžalovaného musí vždy súd posudzovať s rešpektom a s ohľadom aj na to, že môže uvádzať nepravdu a tú prezentovať ako jediná pravdu - svoju. Preto je vždy v prioritnom záujme obžalovaného všeobecne predložiť súdu svoje „alibi“ a tak dodať svojimi vyjadreniami „punc“ úplnej pravdivosti.

Pokiaľ obhajoba dávala súdu za to, že je povinný aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného, v prospech obžalovanej) v súvislosti s trestným činom - zločin lúpeže) - vzhľadom na výpoveď poškodeného, predmetných podporných dôkazov - ako hlavného dôkazu - ako už vyššie súd rozviedol výpoveď poškodeného nebola osamotená.

Súd hodnotí dôkazy z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti a to každý jednotlivo, ale zároveň v ich súhrne. Pri hodnotení výpovedi svedka skúma súd, či je logická, či sa svedok neodchyľuje od svojej prechádzajúcej výpovede, pričom v prípade odchýlok musí zisťovať, prečo k nim vo výpovedi svedka dochádza.

Len v prípade, že výpoveď svedka mala slúžiť ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.

V danom prípade tomu tak nebolo (k dispozícii - vyššie rozvedené boli i iné zabezpečené dôkazy) a nevznikla tzv. „dôkazná núdza“ a preto sa nemusela aplikovať zásada „in dubio pro reo“ - vyplývajúca z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr.por.

Obhajoba vždy môže nájsť motív, prečo všeobecne poškodený - svedok klame v neprospech obžalovaného. Argumenty však musia byť mimoriadne silné a presvedčivé, aby bolo možné vysloviť, že takáto svedecká výpoveď je nepravdivá.

Takéto argumenty obhajoby ani pri nadmernej snahe nepredložila a nespochybnila sa tak hlavne výpoveď poškodeného - tak aby, súd mal dôvod korigovať hodnotenie dôkazov.

Navrhované pravidlo in dubio pro reo - zo strany obžalovaných je na mieste použiť len vtedy, ak sú pochybnosti o vine dôvodné, t.j. rozumné a v podstatných skutočnostiach, takže v konfrontácii s nimi by výrok o spáchaní trestného činu nemohol obstať. Pochybnosti by museli byť z hľadiska rozhodnutia o vine závažné a taktiež neodstrániteľné vykonaním ďalších dôkazov - či vyhodnotením zostávajúcich dôkazov. Ak sa pochybnosť podarí odstrániť tým, že budú dôkazy hodnotené voľne podľa vnútorného presvedčenia a po starostlivom, objektívnom a nestrannom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v súhrne potom nie je dôvod na rozhodovať v prospech obvineného, ak svedčia dôkazy o vine obvineného, i keď sú medzi nimi určité rozpory (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 1 TdoV 5/2014).

Ak súd hodnotí prevedené dôkazy odlišným spôsobom, ako by chcel obžalovaný, neznamená automaticky táto skutočnosť porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov, zásady in dubio pro reo, prípadne ďalších zásad spojených so spravodlivým procesom.

Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k objasneniu veci, najmä výpovede obžalovaného, svedkov, znalecké posudky, veci a listiny dôležité pre trestné konanie.

Každá zo strán môže dôkaz vyhľadať, predložiť, alebo jeho prevedenie navrhnúť.

Zo strany obžalovanej v mene obhajcu bolo navrhované vykonanie dôkazov - družky poškodeného, maloletého B. Č. (syna obžalovanej). PhDr. M., ktorý bol zapisovateľom úradného záznamu zo dňa

11.11.2020 a por. Mgr. M., ktorý bol taktiež prítomný pri podpise úradného záznamu zo dňa 11.11.2020, MUDr. B. I..

Tieto dôkazy, súd v predmetnej veci zamietol a teda ich nevykonal.

-pokiaľ ide o družku poškodeného - súd nevidel dôvod predmetnú osobu vypočuť. Táto osoba nebola osobne prítomná na mieste skutku daného trestného činu. Informácie mala len od poškodeného - keďže na predmetnom mieste nebola - by mala iba sprostredkované a tlmočila by iba

skutočnosti, o ktorých jej vypovedal poškodený. Pokiaľ obhajoba v mene obžalovanej uvádzala dôvod jej vypočutia, t.j. , že by predmetná osoba - sa vyjadrila i ohľadom povahy a motivácie poškodeného, jeho spôsobu života, ohľadom okolností, ktoré nasledovali bezprostredne po príchode domov a dotvorili by tak celok z pohľadu overenia pravdivosti a overiteľnosti poškodeného skutkovej verzie a ním tvrdených skutkových okolností - súd vo veci poukazuje na skutočnosť, že v predmetnej veci bol podrobne vypočutý poškodený - tento bol podrobne vypočutý i za prítomnosti obžalovanej, obhajoby - tento sa podrobne vyjadril aj za ich prítomnosti ku žalovanému skutku a i jeho výpoveď - otázkami zo strany prokurátora, ako i obhajoby bola zameraná i na jeho spôsob života ako i okolnosti, ktoré nasledovali bezprostredne po príchode. Súd mal za to, že i práve i z pohľadu jeho výpovede - táto overila jeho pravdivosť predmetnej žalovanej skutkovej verzie.

-pokiaľ išlo o výsluch MUDr. B. I. - traumatológa - ktorý prvotne ošetroval poškodeného o čom vystavil lekársku správu - skutočnosti súvisiace so zranením boli riadne uvedené v lekárskej správe. Je potrebné si uvedomiť, že lekárska správa a vyšetrenie bolo vykonané dňa 01.novembra 2021 - po tom, čo bola vo veci podaná obžaloba a vykonané dokazovanie na súde (prvé nariadené hlavné pojednávanie bolo dňa 12.mája 2021 a následne ďalšie hlavné pojednávanie dňa 04.augusta 2021) - vzhľadom na to, že ide o profesiu lekára - tento by vychádzal len z vypracovanej lekárskej správy (vždy sa tak deje, aj v iných trestných veciach - práve vzhľadom na enormné množstvo pacientov - ktoré vyšetří od času spáchania tohto ktorého skutku ku dňu výsluchu na súde). Preto skutočnosti, na ktoré navrhovala obhajoba, aby bol výsluch predmetného lekára zameraný - t.j. fyzický a psychický stav poškodeného, ako vyzeral poškodený, či bol upravený, alebo špinavý, aký bol jeho celkový fyzický a psychický stav, či nebol pod vplyvom alkoholu by zodpovedané predmetným lekárom nebolo.

-pokiaľ išlo o záznamy PhDr. M. a por. Mgr. M. - ktorí mali byť prítomní pri podpise úradného záznamu a zapisovateľom úradného záznamu - zo dňa 11.novembra 2020 - vo vzťahu k maloletému B. Č. - tu súd poukazuje - že pokiaľ ide o predmetný úradný záznam - záznam vo všeobecnosti nie je dôkazným prostriedkom ako to má na mysli Trestný poriadok - takýto záznam nemá žiadnu právnu relevanciu - úradný záznam nie je dôkazom použiteľným v trestnom konaní - nakoľko podľa § 119 ods. 2 Tr.por. nejedná sa o dôkazný prostriedok, upravený v Trestnom poriadku alebo osobitnom zákone (R 26/1989). Úradný záznam vo všeobecnosti len poskytuje informáciu, ale nie je zdrojom dokazovanej skutočnosti - dôkazným prostriedkom. Takýmto zdrojom môže byť výlučne svedecká výpoveď a dôkazom jej obsah.

I keď obhajoba v mene obžalovanej, ako i obžalovaného navrhovala v predmetnej veci vypočuť ako svedka - práve B. Č. - súd vo veci vychádzal z výpovede poškodeného - že on žiadne dieťa na kopci na blatistej ceste nevidel.

Naviac - predmetná osoba ani podľa výpovede samotných obžalovaných na predmetnom mieste skutku nebola - práve vzhľadom na predmetné rozpory, ktoré medzi obžalovanými vznikli.

Kým obžalovaný v prípravnom konaní v súvislosti s maloletým - B. Č. vypovedal - že i maloletý sa mal nachádzať v predmetných miestach - asi desať metrov od obžalovanej, na hlavnom pojednávaní vypovedal - že maloletého nechal stáť na chodníku - aby tam nešiel a on išiel na miesto činu. Obžalovaná z miesta činu odišla po tom, čo on (obžalovaný - tak vypovedal) - odišla za svojím synom - ku asfaltovému chodníku - lebo maloletý bol na chodníku ako sa ide na ubytovňu Thorin. Obžalovaná ku maloletému nevypovedala, že by bol tento prítomný na predmetnom mieste kde malo dôjsť ku predmetnému fyzickému konfliktu - a to ani v prípravnom konaní a ani pred súdom.

Pokiaľ išlo o návrh na osobný výsluch svedka C. C. - či už zo strany prokurátora a obžalovaného - tento osobný výsluch súd vo veci nevykonal a to z dôvodu jeho nedosiahnuteľnosti na neznámom mieste a súd v danom prípade aplikoval ustanovenie § 263 ods. 3 písm. a/ Tr.por. - pretože boli splnené podmienky.

Svedok C. C. bol predvolaný na hlavné pojednávanie na deň 12.apríl 2021 a deň 12.máj 2021. Predvolaný bol z adresy, ktorú uviedol ako adresu na doručovanie súdnych písomností a to Bratislava, ubytovňa FORTUNA (č. I.133). Predmetná súdna zásielka sa súdu vrátila s tým, že zásielka neprevzatá v odbernej lehote - č. I. 309, 391.

Dňa 12.mája 2021 v rámci nariadenia nového termínu hlavného pojednávania na deň 16.jún 2021 - bolo rozhodnuté, že predmetný svedok bude predvolaný prostredníctvom OO PZ SR Bratislava.

Zo správy od Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava - Dúbravka - v súvislosti s doručením termínu hlavného pojednávania - bolo preukázané - že doručenie zásielky na predmetnú adresu Bratislava, Agátova /1A (FORTUNA) , Bratislava - bolo bezúspešné - pretože recepčný ubytovne uviedol, že predmetná osoba na ubytovni nebýva - č. I. 421a.

Vo vzťahu ku svedkovi na hlavnom pojednávaní dňa 16.júna 2021 bolo rozhodnuté, že predmetný svedok bude predvedený prostredníctvom polície.

Vo veci vo vzťahu ku svedkovi bol vykonaný pokus o predvedenie.

Zo správy od Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava Staré Mesto - západ - č. I. 458 - vyplynulo, že na ulici Č.U., K. bol vykonaný pokus o prešetrovanie vo vzťahu ku predmetnému svedkovi - vykonané šetrenie bolo s negatívnym výsledkom. Na ulici Č.U. a ani v blízkom okolí sa nenachádzala žiadna chatka v ktorej by sa predmetný svedok mal zdržiavať.

Z uvedeného dôvodu dňa 02.augusta 2021 (hlavné pojednávanie bolo nariadené na deň 04.august 2021) súd polícii písomne oznámil - keďže v spise sa nachádzalo v rámci jeho výpovede - že by mal prespávať aj na chatke v chatovej oblasti KAUFAND - č. I.459.

Šetrením polície - Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava - Dúbravka, zo dňa 03.augusta 2021 bolo preukázané, že predmetnú osobu - svedka C. C. sa nepodarilo nájsť. Počas predmetného šetrenia bolo vojdené do kontaktu s osobami, ktoré sa zdržiavali v chatkách uvedenej chatovej oblasti. Tieto osoby o osobe C. C. nevedeli nič uviesť a nemali vedomosť, kde by sa takáto osoba mohla nachádzať.

Zo správy ZVJS - č. I. 468 bolo preukázané, že tento nie je vo väzbe a ani vo výkone trestu v inej trestnej veci.

I predvedenie predmetného svedka C. C. zostalo tak bezvýsledné.

Súd preto na nariadenom hlavnom pojednávaní dňa 04.augusta 2021 prečítal podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr.por. výpoveď predmetného svedka zo dňa 12.novembra 2020.

Bolo tak preukázané, že osoba svedka bola na neznámom mieste a teda nedosiahnuteľná, jej predvolanie a predvedenie zostalo neúspešné. O jeho výsluchu, ktorý sa uskutočnil na polícii dňa 12.novembra 2020 obaja obžalovaní boli upovedomení dňa 11.novembra 2020 (č. I. 85, 97) a obaja uviedli, že predmetného výsluchu sa nechceli osobne zúčastniť. V tomto čase vo vzťahu k ich osobám nebol daný dôvod - aby v predmetnej veci mali ustanoveného obhajcu (t.j. povinná obhajoba), keďže si sami po tom, čo im bolo vznesené obvinenie obhajcu nezvolili.

Vo vzťahu ku obom obžalovaným povinná obhajoba nastala rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie - o ich vzatí do väzby a toto nastalo dňa 13.november 2020 (sp.zn. 6 Tp/52/2020, zo dňa 13.novembra 2020).

Povinná obhajoba z dôvodu väzobného stíhania obvineného (§ 37 ods. 1 písm. a/ Tr.por.) vzniká až vykonateľnosťou rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie alebo súdu o vzatí do väzby - ustanovenia (§ 83 ods. 1,

ods. 3, § 184 ods. 2 Tr.por.) nepôsobí spätne a nemá preto vplyv na zákonnosť predchádzajúcich úkonov.

Ako vyplynulo zo spisu - v čase keď boli obaja obvinení v prípravnom konaní vypočutí (pred tým, ako vo veci rozhodoval súd o návrhu na vzatie obvinených do väzby) - t.j. dňa 11.novembra 2020 - obaja zhodne vypovedali, že v predmetnej veci nežiadajú, aby im bol ustanovený obhajca. V tomto štádiu konania neboli ani splnené podmienky na to, aby išlo o povinnú obhajobu.

Predmetné dôkazy, ktoré boli teda navrhované zo strany obžalovaných a boli zamietnuté - by do merita nepriniesli iné závery, ako tie, ktoré sú uvedené v predmetnom rozsudku.

Súd v danom prípade preto nemal za to, že by odmietnutím predmetných dôkazov - porušil právo na obhajobu.

Povinnosťou súdu je zaoberať sa dôkaznými návrhmi obhajoby, avšak povinnosť súdu vykonať všetky obhajobou navrhované dôkazy neexistuje. Zásada rovnosti strán v konaní pred súdom teda neznamená, že by súd bol povinný vyhovieť všetkým návrhom strán, prípadne dbať na to, aby dôkazy vykonané z ich podnetu boli v určitom úmernom pomere. Rovnako tak článok 6 ods. 3 písm. d/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej Dohovor) neposkytuje absolútne právo na výsluch každého svedka, každého navrhovaného dôkazu, ktorého obhajoba menovite uviedla. Opätovne tak súd uvádza, že do práva na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi.

Súd neporušil žiadne právo strany v konaní ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom, všeobecne záväzných právnych predpisov. Súd preto nie je povinný automaticky, resp. mechanicky vyhovieť návrhom strán na doplnenie dokazovania, pretože podľa § 2 ods. 10, § 2 ods. 11 Tr.por. má v rámci rozsahu vlastnej úvahy možnosť zvoliť dôkazné prostriedky na spravodlivé rozhodnutie.

Tu súd poukazuje na ustanovenie § 253 ods. 3 Tr.por. (primerane) - podľa ktorého je predseda senátu (samosudca) povinný dbať, aby hlavné pojednávanie bolo zamerané čo najúčinnejšie na objasnenie veci v rozsahu potrebnom pre spravodlivé rozhodnutie.

O prípustnosti určitého dôkazného prostriedku rozhoduje výlučne súd, a to na základe zásady voľného hodnotenia dôkazov tak, že každý dôkaz posudzuje samostatne z hľadiska zákonnosti, vierohodnosti, vzťahu k dokazovanej skutočnosti a rovnako posudzuje dôkazy vo svojom celku, teda ako jednotlivé dôkazy potvrdzujú, či vyvracajú určité trestnoprávne relevantné skutočnosti.

Zákon neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania

alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada uvedená v § 2 ods. 10 Tr.por. - podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Súd mal za to, že v súlade s § 2 ods. 7 Tr.por. vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre rozhodnutie.

I v intenciách ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky je súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 Ústavy SR - i právo účastníka konania na také odôvodnenie súdu, prípadne iného štátneho orgánu SR, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky s predmetom konania. Nemusi byť pritom daná odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na to, ktoré majú pre vec podstatný význam (uznesenie ÚS SR, sp.zn. IV.ÚS 115/2003).

Poškodený v jednotlivých fázach trestného konania v podstatných bodoch zhodne popísal priebeh incidentu a potvrdil skutočnosti, ktoré boli i podkladom i pre výrokovú časť rozsudku vo vzťahu k protiprávnemu konaniu obžalovaných. Vypovedal tak o skutočne prežitej udalosti.

Poškodený bol v prípravnom konaní viackrát vypočutý - následne poškodený bol vypočutý i pred súdom - vypovedal tak v trestnom konaní opakovane. I keď jeho výpovede neboli rovnaké „od slova do slova“ - pretože toto všeobecne nie je možné nikdy - boli však identické v tých častiach, na základe ktorých súd mohol konštatovať protiprávne konanie obžalovaných.

Pokiaľ vo veci i vo vzťahu k poškodenému odstraňoval rozpory (ohľadom výpovede z prípravného konania a z konania na hlavnom pojednávaní) - súd podotýka v tejto súvislosti vo všeobecnej rovine, že je pomerne bežné, ak svedok, ktorý vypovedá v trestnom konaní opakovane, jeho viaceré výpovede nie sú úplne identické (rovnaké od slova do slova). Často sa stáva, že takáto opakovane nevypovedajúca

osoba môže niečo zabudnúť, prípadne určitej okolnosti už neprikladá takú dôležitosť, alebo si na niečo dodatočne spomenie, čo v predchádzajúcej výpovedi neuviedla - a preto z predmetného dôvodu nemožno jej prisúdiť nevýpovednú hodnotu.

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchali obžalovaná Z. G.C. a obžalovaný M. W..

Súd na základe vykonania skutkového stavu veci zistil tento právny stav veci:

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obaja obžalovaní svojím konaním naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - zločinu lúpeže podľa ustanovenia § 188 ods. 1 Tr. zák. - pretože - obžalovaní voči poškodenému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci - predmetnej peňaženky (jej obsahu - dva kusy debetných kariet - jedna debetná karta Slovenskej sporiteľne a jedna debetná karta Raiffeisen banka), obal od cukríkov používaný ako tabatierka ako i mobilného telefónu - čo sa im aj podarilo - teda predmetný žalovaný trestný čin bol dokonaný. § 20 Tr.zák. - Tento žalovaný trestný čin dokonali v spolupáchateľstve podľa pretože z ich strany išlo o spoločné konanie.

Súd na základe dokazovania nemal za to, že by predmetný žalovaný trestný čin zo strany oboch obžalovaných bol dokonaný aj so zbraňou - § 188 ods. 2 písm. c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák.

Závažnejšou formou páchatelstva je spolupáchateľstvo (§ 20 Tr. zák.). Trestný zákon spolupáchateľstvo v § 20 definuje takto: „Ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.“

Z uvedenej definície spolupáchateľstva vyplývajú nasledovné podmienky:

- spáchanie trestného činu spoločným konaním dvoch alebo viacerých osôb (objektívna podmienka),
- úmysel k tomu smerujúci (subjektívna podmienka).

Pre spoločné konanie je charakteristická priama a osobná účasť na čine. Spoločné konanie spočíva v tom, že každý z páchatel'ov môže uskutočniť celé konanie, každý môže vykonať len časť konania predpokladaného v skutkovej podstate a každý zo spolupáchateľov vykoná určitú činnosť, ktorá sa až ako celok posudzuje ako trestný čin.

Pri spolupáchateľstve nie je rozhodujúce, či každý z páchatel'ov použil násilie, lebo konkrétnu účasť na lúpeži si spolupáchatelia môžu rozdeliť ako to bolo i v tomto prípade.

Prvotný kontakt - vznikol medzi obžalovanou a poškodeným o prosbu cigarety, toto bol však len zastierajúci manéver zo strany obžalovanej. Následne zo strany obžalovaného došlo ku fyzickému útoku na osobu poškodeného - s tým, že predmetná obžalovaná sa tu tiež nachádzala a bola osobne prítomná pri tomto útoku. Počas tohto fyzického útoku, ktorý bol medzi obžalovaným a poškodeným došlo zo strany obžalovanej ku predmetnému „omámeniu nejakou látkou“ - pretože zo strany poškodeného došlo ku ukončeniu bránenia sa svojej osoby voči fyzickému ataku obžalovaného.

To, že išlo o vzájomnú dohodu medzi obžalovanými - t.j. - zmocnenie sa vecí, ktoré mal poškodený u seba - vyplýva z výpovede samotného poškodeného, ktorý vypovedal - neviem ako komunikovali, či cez telefón, alebo bolo to naplánované. Usudzujem to z toho, že keď som bol desať metrov od cesty, tak vo veľkej rýchlosti skočil na mňa.

Zároveň cieľom obžalovanej bolo sledovanie celej situácie v tom smere - že predmetnú situáciu sledovala, monitorovala okolie. I keď obžalovanými boli muž a žena - boli vo vzťahu k poškodenému v presile - lebo on bol sám.

Na naplnenie pojmu spolupáchateľstvo podľa § 20 Tr. zák. nie je potrebné, aby sa všetci spolupáchatelia zúčastnili na trestnej činnosti rovnakou mierou. Stačí aj čiastočné prispenie, hoci aj v podriadenej úlohe,

avšak prispievanie je vedené rovnakým úmyslom ako činnosť ostatných páchatel'ov, a tak je objektívne a subjektívne zložkou deja, ktorý vo svojom celku tvorí trestné konanie.

Ich cieľom - ktorý sa im aj im podaril zrealizovať bolo za použitia fyzického násillia sa zmocniť vecí, ktoré mal poškodený pri sebe (t.j. ako finančných prostriedkov, tak i mobilného telefónu - išlo totiž o veci, ktoré mali i „spotrebnú hodnotu“).

Ako samotný poškodený vypovedal - že bola to práve obžalovaná, ktorá ho oslovila s prosbou ohľadom cigarety - išlo tak z jej strany o nadviazanie dialógu a teda pozornosti na jej osobu, aby následne obžalovaný mohol realizovať svoj plán - t.j. fyzický útok (poškodený sa totiž zameril na obžalovanú a i keď ako sám vypovedal cítil neprijemnosť - t.j. precitol v ňom strach a zrýchlil do kroku - nastal útok fyzický).

Podľa § 122 ods. 7 Tr.zák. - trestný čin je spáchaný násillím, ak páchatel' použije na je spáchanie fyzické násillie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel' uviedol do stavu bezbrannosti ľstou, alebo ak páchatel' použil násillie proti veci iného.

Pod násillím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu. Násillie spravidla smeruje proti tomu, kto má vec pri sebe. Násillie proti osobe je predovšetkým útok priamo proti telu napadnutého, aj keď nemá za následok ujmu na zdraví. Násillie musí byť prostriedkom nátlaku na vôľu poškodeného - ako to bolo i v tejto veci.

V predmetnej veci a to nebolo sporné - súd predmetné násillie fyzického charakteru podrobne rozviedol v rámci skutkového stavu (v rámci tohto rozsudku) - pretože zo strany obžalovaného M. W. došlo vo vzťahu k poškodenému k fyzickému útoku - t.j. predmetné násillie obžalovaných bolo konané aktívnym konaním a následne došlo zo strany obžalovanej Z. G. - k predmetnému omámeniu poškodeného.

Predmetné fyzické násillie voči poškodenému bolo v tom smere, že obžalovaný M. W. použil najskôr fyzický útok. I keď v danom prípade predmetný fyzický útok bol znásobený predmetným omámením - súd konanie nekvalifikoval ako konanie so zbraňou (§ 188 ods. 2 písm. c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák.).

Tu súd tiež poznamenáva, že ani samotný poškodený nepoprel, že i on fyzicky útočil na obžalovaného - ale z jeho strany to bol spôsob obrany vo vzťahu k predmetnému útoku samotného obžalovaného M. W.. Tu je preto potrebné uviesť - že predmetný útok, ktorý bol obžalovaným M. W. započatý bol pre poškodeného neočakávaný - išiel zo zadu - t.j. poškodený do tváre obžalovanému nevidel - nemohol tak poškodený vedieť aké fyzické danosti má predmetná osoba - ktorá ho napadla a preto útok z jeho strany bola obrana.

Predmetné násillie smerovalo proti poškodenému. Išlo o útok priamo proti jeho telu - preto z hľadiska naplnenia formálnych znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu všeobecne intenzita násillia nie je rozhodujúca.

Zmocnením vecí sa rozumie keď páchatel' získa možnosť voľne s vecou nakladať s vylúčením toho, kto ju mal doposiaľ vo svojej moci.

Judikatúra v súvislosti s predmetným žalovaným trestným činom - konštatuje, že trestný čin lúpeže je dokonaný už samotným použitím násillia ako to bolo i v tejto trestnej veci v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

I keď obžalovaná, tak i obžalovaný popreli, že by ich úmyslom bolo odcudzenie predmetných vecí (peňaženka s obsahom, mobilný telefón) - predmetný fyzický útok ako i predmetné omámenie však predchádzal tomu, aby sa veci zmocnili a ich aj získali. Bol to práve obžalovaný, ktorý na poškodeného prvý zaútočil - poškodený k tomuto zaútočeniu nedal žiadny dôvod a podnet - naopak z jeho strany išlo o moment prekvapenia. Preto mal súd za to, že ich úmyslom bolo zmocnenie sa vecí - ktoré mali hodnotu - čo väčšinou býva peňaženka a mobilný telefón (sú to veci, ktoré osoby nosia všeobecne pri sebe), ktoré mal poškodený pri sebe. Preto predmetný útok bol dôvodom na získanie vecí - iný logický dôvod ani nebol - aby obžalovaný na poškodeného zaútočil. Následným omámením - predmetný útok bol aj ukončený - s tým, že po tom, čo sa poškodený prebral zistil - že práve tieto hodnotné veci - mobilný telefón, peňaženku s obsahom nemal pri sebe.

Obžalovaní sa tak zmocnili predmetných vecí násillím - toto sa im aj podarilo. Predmetný trestný čin bol tak dokonaný už samotným použitím násillia zo strany obžalovaných v úmysle sa vecí zmocniť.

I keď obžalovaná vypovedala, že ona ako peňaženku, tak i mobilný telefón zdvihla zo zeme, lebo tieto poškodenému vypadli a ona len o ne len zakopla - keď boli za zemi a preto ich zo zeme zdvihla - súd predmetné konanie ne kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/ Tr.zák.

- t.j., že predmetná cudzia vec (peňaženka s obsahom, mobilný telefón) bola prisvojená tým, že sa jej obžalovaní zmocnili a čin spáchali na veci, ktorý mal poškodený pri sebe - to znamená bez použitia fyzického násillia.

Súd v danom prípade nemal preto za to, že by v danom prípade malo byť protiprávne konanie obžalovaných ako trestný čin - prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/ Tr.zák.

Jedným zo základných rozdielov medzi trestným činom lúpeže a trestným činom krádeže je prítomnosť násillia alebo jeho hrozby u prvého z nich.

Zákonodarca tento rozdiel vyjadril aj zaradením uvedených trestných činov do rôznych hláv a dielov osobitnej časti Trestného zákona podľa objektu (spoločenskej hodnoty), ktorá má spadať pod ich ochranu.

Lúpež patrí medzi trestné činy proti slobode (druhá hlava, prvý diel osobitnej časti). Ustanovením § 188 Tr.zák. sa teda chráni osobná sloboda a cudzí majetok.

Ustanovenie § 212 Tr.zák. chráni majetok, vlastníctvo a oprávnenú držbu veci, preto je krádež začlenená medzi trestné činy proti majetku (štvrtá hlava).

Trestný čin je podľa § 122 ods. 7 Tr.zák. spáchaný násillím, ak páchatel použije na jeho spáchanie fyzické násillie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti lšťou, alebo ak páchatel použil násillie proti veci iného.

Násillie (alebo hrozba) v prípade lúpeže je prostriedkom na zmocnenie na cudzej veci, preto tomuto zmocneniu predchádza. Trestný čin lúpeže je dokonaný už použitím násillia či hrozby bezprostredného násillia proti inému, v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom netreba, aby sa tento úmysel uskutočnil. Aj keď teda páchatel po použití násillia dobrovoľne upustí od uskutočnenia svojho úmyslu, trestnosť lúpeže nezaniká, pretože čin už bol dokonaný (R 37/1970).

Ak páchatel použije násillie či jeho hrozbu potom, čo sa veci zmocnil, pôjde už o trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. Tento trestný čin vo svojej základnej skutkovej podstate tak neobsahuje prvok násillia.

Konanie obžalovaných však malo spočívať vo fyzickom útoku vo vzťahu k poškodenému, ktorí na tomto trval počas celého dokazovania nemenne.

Je pochopiteľné, že obžalovaní popierajú spáchanie skutku - ktorý prokurátor kvalifikoval ako zločin lúpeže (práve i s prihliadnutím na základnú trestnú sadzbu - tri roky - osem rokov) - práve predmetný fyzický útok obžalo-

vaným na osobu poškodeného - bol prostriedkom ku získaniu predmetných vecí poškodenému.

Získaniu predmetnej peňaženky s jej obsahom, ako i mobilného telefónu, ako i obalu na cukríky, ktorý slúžil ako tabatierka predchádzalo fyzické násillie proti telesnej integrite poškodeného - práve v dôsledku, že poškodený sa pri predmetnom útoku bránil - bolo použité predmetné omámenie - a tým pádom umožnilo obžalovaným sa zmocniť predmetných vecí.

K použitiu násillia obžalovaní pristúpili na účelom prekonania odporu poškodeného, teda násillie ako i omámenie predstavovalo prostriedok k zmocneniu sa cudzej veci.

Možno teda rezultovať, že znak použitia násillia ako i ostatné znaky žalovaného trestného činu lúpeže boli tak jednoznačne naplnené.

Pokiaľ išlo o obsah peňaženky - čo sa týkalo finančných prostriedkov, ako i jej obsahu - súd vychádzal z výpovede poškodeného.

Obžalovaní sa zmocnili vecí poškodeného, ktoré tento mal pri sebe - čiernej koženej peňaženky, ktorú mal poškodený pri sebe s hotovosťou vo výške 720,- Euro, dvoch debetných kariet od peňažných ústavov (Slovenská sporiteľňa, Raiffeisen), obalu od cukríkov, ktoré používal poškodený ako tabatierku ako i mobilného telefónu značky SAMSUNG A6, bielej farby.

Z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu zo strany obžalovaných išlo o úmysel priamy - naň sa vzťahovalo tak i predmetné protiprávne konanie - ktorým prekonal odpor obeť. Cieľom bolo zmocnenie sa finančných prostriedkov ako i mobilného telefónu a to sa im aj podarilo.

I keď obžalovaní predmetné skutočnosti popreli v celom rozsahu - cieľ z ich strany bol splnený - predmetné veci prešli takýmto protiprávnym spôsobom do ich dispozície.

Konanie obžalovaných vyhodnotil ako úmyselné podľa § 15 písm. a/ Tr. zák. obžalovaní konali ako trestne zodpovedné subjekty.

Vo vzťahu k obžalovanému M. W. - bol vykonaný znalecký posudok znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria - ktorý tiež konštatoval, že ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania skutku neboli ovplyvnené vo forenznom chápaní.

Naviac úmysel priamy - naň sa vzťahovalo tak násilné konanie - ktorým prekonal odpor obeť.

Na rozdiel od obžaloby predmetné protiprávne konanie súd nekvalifikoval podľa ustanovenia § 188 ods. 2 písm. c/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák.

Podľa § 122 ods. 3 Tr.zák. trestný čin je spáchaný so zbraňou, ak páchatel alebo s jeho vedomím niektorých zo spolupáchatelov použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe, zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. Trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatel použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú. Keďže zbraň má byť taká vec, ktorá je spôsobilá urobiť útok proti telu dôraznejším. Musí ísť teda o vec, ktorá je schopná reálne privodiť fyzické výhody útočníkovi pri prevádzaní fyzického útoku na inú osobu (na jej telo) oproti stavu, keby takúto vec na útok nepoužil. Či ide o zbraň je potrebné posúdiť vždy v konkrétnom prípade vzhľadom na fyzické vlastnosti danej veci (napr. veľkosť, tvar, hmotnosť), na spôsob jej použitia proti telu (prípadne i zamýšľaný).

Zbraň, aby bola zbraňou podľa § 122 ods. 3 Tr.zák - nemusí byť použitá bežným spôsobom, na ktorý je určená. Môže byť použitá hocikakým spôsobom, ak takýto spôsob použitia zbrane môže urobiť útok proti telu dôraznejším.

V predmetnej veci súd nevyviedol tvrdenie poškodeného - že zo strany obžalovaných - konkrétne obžalovanej Z. G. bol použitý nejaký prostriedok - ktorým sa dostal do bezvedomia - toto tvrdenie súd ako uviedol nevyviedol - v tom smere, že išlo o „omámenie“. Je však potrebné uviesť - že v rámci kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu - na to, aby bola naplnená - je potrebné, že toto musí byť jednoznačne preukázané a to v smere - aby bol identifikovateľný.

V danom prípade tak ako súd rozviedol definíciu „zbrane“ v zmysle ustanovení Trestného zákona - nebolo toto predmetnou definíciou naplnené.

Súd v tejto časti poukazuje na výpovede poškodeného ako z prípravného konania - tak i z výsluchu pred súdom - že tento po celý čas vypovedal - že bol omámený.

-výpoveď dňa 01.novembra 2020 - počul som „psssss“, zvuk plynu a precitol som až v čase pred 21:30 hod. a bolela ma veľmi hlava a následne som išiel domov kde bývam, čo je cca 50 - 100 metrov a v čase 21:30 som prišiel domov a bolela ma stále hlava a všetkom som povedal družke s ktorou žijem.

K plynu, ktorý som počul ako syčí neviem povedať nič ani jeho zápach popísať, ale viem, že ma potom, ako som sa na mieste na zemi na tráve prebral bolela hlava.

-výpoveď dňa 11.novembra 2020 - mňa napadli a dali dole plynom alebo niečím iným. Neviem, či bol použitý elektrický paralyzér, ale je to možné.

-výpoveď dňa 12. novembra 2020 - žena čo na mňa volala sa priblížila v tom momente k nám, a odvtedy si nič nepamätám. Prebral som sa až po hodine, to viem podľa toho, že priateľka mi volala okolo 18.30 hod. kde som - to som bol presne pred kopcom, teda pred chodníkom, ktorý som popísal kde ma potom prepadli. Povedal som jej, že za dve minúty som doma. Domov som prišiel až okolo 21:30 hod. takže keď som sa prebral, ležal som na bruchu, kľakol som si na kolená a cítil som sa úplne mimo, v živote som sa takto necítil. Nevedel som sa zorientovať kde som, bolela ma hlava a približne 5 - 10 minút som

sa nedokázal vôbec postaviť, iba som tam kľučal. Pozeral som sa okolo seba kde som vlastne, až po desiatich minútach som sa zorientoval. Stále som sa cítil zle, cítil som takú nevoľnosť, točenie hlavy, bolesť hlavy, neviem prečo to bolo, ale je možné, že ma tie osoby paralyzovali. Ale akým spôsobom neviem povedať. Nevidel som nič čo by mi robili. Ale počul som taký zvuk psss, ako sprej v tom momente keď tá žena prišla k nám a osoba, čo ma zozadu napadla ležala na zemi.

-výpoveď zo dňa 12.mája 2021 - ... a vtedy pri tom mieste niekto vyskočil na mňa a potom som sa zobudil až o dve hodiny. A keď som sa zobudil o dve hodiny, ani som nevedel kde som, bol som úplne mimo, sparalyzovaný. Potom asi po dvadsiatich minútach som došiel domov, vôbec som nevedel, kde som. Na tom mieste som ležal asi hodinu a pol - dve hodiny. Ja v tom momente neviem, či som vo vzduchu cítil nejakú chemickú látku - lebo som sa prebral až po dvoch hodinách, ale nevedel som kde som. Neviem, či som cítil látku. Keď so sa prebral, som kľučal na kolenách asi 20 minút, pokiaľ som sa dal dokopy. Nevedel som, že kde som. Keď som sa prebral mal som úplne dezorientáciu. Veľmi sa mi točila hlava a nevedel som sa postaviť asi 20 minút, kľučal som na kolenách.

Z predmetných výpovedí jednoznačne vyplynulo tak ako to uvádzal poškodený - že tento musel byť omámený - resp. pacifikovaný látkou - ktorá v sebe obsahovala - chemický prípravok - napovedal tomu stav, do ktorého sa poškodený dostal (t.j. spôsobenie „bezvedomia“, následná dezorientácia a účinky na organizmus - bolesť hlavy, točenie hlavy .....). vo vzťahu ku poškodenému došlo tak k zníženiu schopnosti, resp. viedlo už k neschopnosti sa brániť ďalšiemu prípadnému útoku.

Súd preto vo výrokovvej časti - uviedol - čo preukázané jednoznačne bolo - t.j. nezisteným spôsobom omámený (pretože súd nemal dôvod tejto časti neveriť) - ale predmetné presvedčenie - pokiaľ nebolo preukázané i konkrétnym dôkazom v tom smere, že by bolo opoznané nemôže byť dôvodom na aplikáciu podľa § 188 ods. 2 Tr.zák.

Predmet, ktorým malo byť na poškodeného zaútočené - nesplnil atribút ten - keďže nebol reálny v tom smere, že - nebol predložený ako dôkaz - či by bol spôsobilý urobiť útok proti telu dôraznejším. Predmetnú vec

súd nevedel identifikovať - nemal jej veľkosť, hmotnosť, názov predmetu - t.j. nebol dostatočne identifikovateľný a verifikovaný.

K výroku o treste

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukladanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov.

Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Tr.zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Súd mal za to, že účelu trestu v prejednávanej veci zodpovedá iba uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo vzťahu ku obom obžalovaným, čo vyplýva z nasledujúcich faktov.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Pokiaľ ide o závažnosť trestného činu súd musí vždy zhodnotiť túto skutočnosť komplexne, nielen vo vzťahu k zákonným znakom trestného činu a trestnej sadzbe za daný trestný čin, ale aj vo vzťahu k ostatným okolnostiam charakterizujúcich trestný čin - predovšetkým podľa § 34 ods. 4 Tr.zák.

Mieru narušenia páchatela všeobecne treba hodnotiť tak podľa spáchaného trestného činu, ako i podľa všetkých okolností, ktoré charakterizujú celú osobnosť páchatela z hľadiska jeho občianskeho morálneho narušenia.

Spôsob spáchania činu, jeho následok, závažnosť konania je vysoko nebezpečný. Nie je prípustné - aby boli všeobecne občania prepadávaní inými osobami - ktorých cieľom je získanie nielen finančných prostriedkov, ale i vecí, ktoré predmetné osoby majú u seba. Nemožno tak pripustiť, aby sa občan všeobecne bál chodiť v podvečerných hodinách (i sám) po ulici. V prípade, že sa tak stane musí nastať prísna sankcia a to najmä z hľadiska generálnej prevencie. Generálna prevencia je v prvom rade v bezpečnosti osôb a preto súd ako nositeľ štátu takýto stav nemôže bagatelizovať a tolerovať a musí v záujme generálnej prevencie a ochrany spoločnosti, ochrany občanov dať jasný signál - že takéto protiprávne konanie musí byť zákonne sankcionované i práve v záujme ostatných osôb (poškodených) a dať tak jasný signál - že predmetné správanie - a to nielen fyzické, ale i verbálne je neakceptovateľné a zvlášť zavrhnúťhodné.

Súd mal preto za to, že ide v poslednom období o mimoriadne rozšírenú trestnú činnosť a nemôže preto pripustiť, aby takáto trestná činnosť nadobudla stúpajúci trend - z dôvodu, že by to malo nevyčísliteľné následky - ktoré by sa mohli prejaviť v tom, že by občania (všeobecne - maloletí, dospelí, starší občania) nadobudli strach chodiť po uliciach z dôvodu obavy o svoje zdravie a svoj majetok.

V poslednom období - práve takýto druh trestnej činnosti (získanie finančných prostriedkov, vecí vo vzťahu k poškodeným zo strany obžalovaných je „ľahkým zdrojom“ - ktoré získajú takýmto spôsobom a či už finančné prostriedky, ale veci (ktoré i predajú) - použijú pre uspokojenie svojich vlastných potrieb na úkor poškodenej osoby) ma stúpajúci trend i v obvode okresu Bratislava IV a toto nie je možné pripustiť.

Práve z dôvodu, naplnenia generálnej prevencie - aby nedošlo k rozširovaniu takéhoto druhu trestnej činnosti - dospel súd k záveru, že na splnenie predovšetkým ochrannej funkcie trestu je nevyhnutné ukladať (generálna prevencia) ukladať tresty v prípade uznania viny.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr.zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladanú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatela trestného činu (tzv. zásada personalít trestu), tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestov za spáchaný trestný čin.

Teoretické východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Moderné humanistické teórie zaoberajúce sa účelom trestu a trestného práva vôbec, sú založené na myšlienke, že trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepseniu a zlepšeniu páchatela.

Každý trest je len právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však je potrebné používať rozumne - t. j. len v miere, v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa vždy rešpektovať osobnosť páchatela a nepôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Vychádzajúc z tohto ustanovenia mal súd za to, že v danom prípade prihliadajúc na zásady trestného konania - zásadu proporcionality, individualizácie trestu, ale i generálnej prevencie do úvahy prichádzal trest nepodmienečný.

Všeobecne ustanovenie § 38 ods. 2 Tr.zák. zavádza povinnosť súdu pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu skúmať vzájomný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a ich stupeň závažnosti. Vzájomným pomerom sa rozumie aritmetický pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyjadrený v číslach. Všetky poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ktoré budú tvoriť vzájomný pomer, musia byť vždy nepochybne a spoľahlivo preukázané. Miera závažnosti jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností musí byť taktiež nepochybne a spoľahlivo preukázaná.

Poľahčujúce a priťažujúce okolnosti sú právne významné skutočnosti, ktoré sú podstatným prvkom pri určovaní druhu a výmery trestu, a sú spôsobilé významnou mierou ovplyvniť trestnú sadzbu u konkrétneho obvineného (obžalovaného). Ich existenciu či neexistenciu je potrebné dôsledne zvažovať, pretože ich nesprávne vyhodnotenie môže viesť až k nezákonnosti uloženého trestu.

obžalovaná Z. G.

Vo vzťahu k obžalovanej súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr.zák. Naopak obžalovaná sa teraz spáchanej trestnej činnosti dopustila v lehote podmieneného odsúdenia (Okresný súd Bratislava IV, sp.zn. 3 T/9/2020 - trestným rozkazom bola uznaná vinnou podľa § 219 ods. 1, § 212 ods. 1 písm. d/, písm. g/ Tr.zák. uložený jej bol trest odňatia slobody v trvaní dva roky so skúšobnou podmieneného odsúdenia v trvaní tri roky. Predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 07.mája 2020. skúšobná doba podmieneného odsúdenia tak mala uplynúť dňa 07.mája 2023. Teraz žalovaný skutok bol dokonaný dňa 31.októbra 2020).

Súd tak v danom prípade musel aplikovať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. - bola už za trestný čin odsúdená.

Celkove bola obžalovaná uznaná vinnou a odsúdenou na základe odpisu registra šesťkrát - z toho v piatich prípadoch sa na jej osobu hľadí ako by nebola odsúdená.

Vo vzťahu k obžalovanej súd nezistil ďalšie priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr.zák.

Súd vo vzťahu k obžalovanej mal preukázané, že táto je matkou štyroch maloletých detí, ktoré bolo vyplynulo zo záznamu zo dňa 12.novembra 2020 boli umiestnené do Centra pre deti a rodiny v Seredi. Ako vyplynulo i z výpovede obžalovanej táto bola poberateľkou rodičovského príspevku vo

vzťahu k maloletým deťom. Súd si vo veci uvedomuje, že je povinný pri vý-

mere trestu dôsledne aplikovať pri druhu a výmere trestu ustanovenie § 38 ods. 3 Tr.zák. - práve s prihliadnutím, že je matkou maloletých detí - ale potrebné je v tejto veci uviesť - že obžalovaná ako matka do času kým nebola vo väzbe neurobila dostatočné kroky k tomu, aby jej deti žili v usporiadaných pomeroch. Toto konštatovanie súd opiera o skutočnosť, že táto sa dopúšťa trestnej činnosti, namiesto toho, aby sa starala o maloleté deti, bola pre nich vzorom - toto svoje konštatovanie opiera práve i o právoplatné odsúdenie Okresným súdom Bratislava IV, sp.zn. 3 T/9/2020, ale i o túto prejednávajúcu trestnú vec.

Tu je potrebné konštatovať, že táto už keď sa dostala do rozporu so zákonom (sp.zn. 3T/9/2020) a súd vyslovil vo veci dobrodenie zákona v tom, že jej uložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu - toto dobrodenie zákona nevyužila vo svoj prospech - v tom, aby preukázala súdu (ale i sebe a deťom v prípade, že o tomto mali poznamenať) - že išlo o „ojedinelé“ vybočenie z medzí riadneho života (práve s prihliadnutím na odsúdenie Okresným súdom Poprad, sp.zn. 6T/22/2010 - kde bolo rozhodnuté o tom, že na páchatel'a sa hľadí akoby nebol odsúdený - zahľadenie - dňom 06.12.2018 - viď v podrobnostiach odpis registra trestov - č. l. 461-462). K tomuto konštatovaniu ojedinelosti vybočenia z medzí riadneho života - súd však konštatovať nemohol vzhľadom na teraz spáchanú trestnú činnosť - t. j. len štyri mesiace od právoplatnosti trestného rozkazu (Okresný súd Bratislava IV, sp.zn. 3 T/9/2020 - dátum 07.máj 2020) - dokonala v spolupáchateľstve teraz žalovaný trestný čin - dňa 31.októbra 2020.

Práve - ako sama vypovedala obžalovaná ani citové putá obžalovanej ku svojim deťom jej nezabránili v páchaní žalovanej trestnej činnosti.

Vo vzťahu k obžalovanej neboli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Tr.zák. Vo všeobecnosti pokiaľ ide o toto predmetné zákonné ustanovenie predmetný inštitút možno využiť a teda ho použiť len v krajných (mimoriadnych) a zákonom stanovených prípadoch. Súd totiž môže páchatel'ovi mimoriadne znížiť trest len pri existencii zákonom vymedzených dôvodoch, ktorých výskyt je skutočne skôr výnimočný (mimoriadny).

Tieto okolnosti musia byť také intenzívne a také závažné, že by výnimočne znižovali stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť a bolo by ich možné posúdiť ako výnimočné okolnosti prípadu - v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pod sp.zn. 3 To/102/2006, zo dňa 16.07.2008.

Ani okolnosť, že obžalovaný sa stará o osoby odkázané na neho svojou výživou, bez toho, aby to bolo bližšie určené - v čom táto starostlivosť spočíva a ako sa na nej obžalovaný podieľa - nemožno ešte vyvodzovať záver, že sú dané mimoriadne pomery páchatel'a - primerane.

V tejto súvislosti súd uvádza - práve na skutočnosť - kedy obvinená dňa 11.marca 2021 vypovedala (viď zápisnica z výsluchu obvineného) - že do cirkvi (Apoštolská cirkev na Slovensku - názov registrovanej cirkvi - Church Bratislava) - prestala chodiť zhruba pol roka pred mojím vzatím do väzby. Našla som si priateľa - C., ktorý ma odlákal od tej cirkvi - č. l. 299.

Predmetné skutočnosti potvrdil aj Ing. Mgr. O. J. - senior pastor Apoštolskej cirkvi a zároveň prvý zástupca biskupa - ktorý vypovedal - že po tom, čo bola obžalovaná prepustená z výkonu trestu odňatia slobody - sa obžalovaná postupne začala zúčastňovať našich bohoslužieb - pričom naši dobrovoľníci s pani Z. spolupracovali, pomáhali jej vybaviť ubytovanie. Zároveň pracujeme aj s deťmi, teda aj deťom pani Z. sme ponúkli pomoc, čo aj využila. Obžalovanej pomáhali aj s ubytovaním aj hmotne - či už so zabezpečením potravín, alebo sme jej poskytli finančnú výpomoc. Pomohli sme jej zabezpečiť ubytovanie v zariadení pre ženy - B..

Na druhej strane však vypovedal to čo vypovedala i samotná obžalovaná - v poslednom období (pred vzatím do väzby) bola jej prítomnosť sporadická. Naši dobrovoľníci ju kontaktovali, pričom nemám spätnú väzbu od nich, čo bolo príčinou, že prestala chodiť.

Aj z tohto je zjavné, že i keď zo strany predmetnej cirkvi bol záujem pomôcť obžalovanej (a to nielen slovne, ale i finančne, a dokonca i s pomocou ubytovania práve s prihliadnutím na jej deti) - z jej strany až taký záujem nebol. Navyiac ani táto cirkev nemala na jej osobu dostatočný vplyv na jej správanie, dostatočne nielen cirkvou, ale ani sebou samou a najmä deťmi nebola motivovaná k vedeniu riadneho života.

Preto v danej veci nemohol súd prizerať na jej štyri maloleté deti.

obžalovaný M. W.

Vo vzťahu k obžalovanému súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr.zák.

Z odpisu registra trestov vo vzťahu k obžalovanému vyplynulo celkove osem záznamov - z toho v dvoch prípadoch sa na jeho osobu hľadí ako by nebol odsúdený. Súd tak v danom prípade musel aplikovať prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. - bola už za trestný čin odsúdený.

Posledné odsúdenie obžalovaného bolo vydaným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, pod sp.zn. 3T/30/2020. Predmetným trestným rozkazom č.k. 3T/30/2020-147, zo dňa 20.júla 2020 bol obžalovaný uznaný vinným podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr.zák. a uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní jeden rok so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. I keď predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 17.decembra 2020 - doručený obžalovanému bol dňa 16.septembra 2020 a dňa 17.decembra 2020 obžalovaný zobral podaný odpor proti vydanému trestnému rozkazu späť.

Vo vzťahu k obžalovanému súd nezistil ďalšie prirážajúce okolnosti podľa § 37 Tr.zák.

Potrebné vo vzťahu k obžalovanému je konštatovať, že tento pred predmetným žalovaným skutkom nebol v riadnom pracovnom pomere najmenej od roku 2015. Okrem trestnej činnosti - za ktoré bol uznaný vinným a odsúdeným (viď odpis registra trestov) sa dopúšťal i priestupkov. Predmetné priestupky - za časové obdobie od 05.júla 2018 do 04.februára 2021 boli nielen majetkového charakteru (drobné krádeže v predajniach v dvoch prípadoch v dvoch prípadoch), ale i priestupky voči občianskemu spolužitiu (tiež v dvoch prípadoch z jeho strany išlo fyzické napadnutie inej osoby).

Pokiaľ súd vykonal lustráciu v Sociálnej poisťovni - že obžalovaný bol „v stálom pracovnom pomere“ - len v čase keď bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Z uvedeného tak vyplýva, že obžalovaný nemá vytvorené riadne pracovné návyky a práve tým, že nemá finančné prostriedky zabezpečené prácou si ich zabezpečuje páchaním trestnej činnosti.

V jeho osobe práve i s prihliadnutím na odpis registra trestov - celkove osem záznamov za časové obdobie od roku 2012 do roku 2020 - ide o osobu bez plnenia nejakých povinností nielen práv, nie s plnou zodpovednosťou k životu, ktorá by sa už vyžadovala s prihliadnutím na jeho vek.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody - ako to bolo i tomto prípade.

V danom prípade s prihliadnutím na osoby obžalovaných trest odňatia slobody v trvaní štyri roky a osem mesiacov (základná trestná sadzba pri žalovanom trestnom čine - tri roky - osem rokov, ale s prihliadnutím na § 38 ods. 4 Tr.zák. - štyri roky a osem mesiacov - osem rokov - na ich prevýchovu a nápravu postačí.

Práve zvoleným druhom trestu, ale i samotnou uloženou výmerou vo vzťahu k obžalovaným dal súd dostatočný výraz nielen ku všetkým okolnostiam. I keď súd uložil obom obžalovaným rovnakú výmeru trestu neznamená to, že by neposudzoval samostatne u každého z obžalovaných skutočnosti pre rozhodnutie o treste - zodpovedá to tomu, že výsledné vyhodnotenie týchto skutočností u jednotlivých obžalovaných bolo z hľadiska uloženia primeraného trestu prakticky na rovnakej úrovni.

Súd vo veci poukazuje - že vo veci nemohol opomenúť skutočnosti - t.j. spoločenskú škodlivosť posudzovaného protiprávneho konania oboch obžalovaných, spôsob prevedenia činu.

Súd tak vychádzal i z princípu, že trest má byť úmerný škode, ktorú páchatel trestným činom spôsobil, a nemá páchatelovi spôsobiť zbytočné útrapy.

Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženía všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom

neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest.

Už i takouto dĺžkou konania sa obžalovaným zabráni v páchaní trestnej činnosti - prvok represie bol naplnený. Vo vzťahu k ich osobe bol naplnený i prvok individuálnej prevencie, že u oboch obžalovaných predmetný uložený trest prispieje k jeho výchove, k ich snahe viesť riadny život a je reálny pozitívny predpoklad, že tomu tak bude i po vykonaní trestu - rehabilitácia následne trest vyjadroval i morálne odsúdenie obžalovaného.

Uložený trest odňatia slobody tak akceptuje zároveň otázku spravodlivého potrestania obžalovaných na základe zákona. Trest v tejto výmere by mal dostatočne splniť svoju ochrannú i výchovnú funkciu ako to má na mysli Trestný zákon.

Obžalovaná Z. G. bola zaradená pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.) - z dôvodu, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin - pretože predmetné skutočnosti boli preukázané z odpisu registra trestov.

Z predmetného registra trestov bolo preukázané - vo vzťahu ku Okresnému súdu Poprad, sp.zn. 6T/22/2010 - že obžalovaná bola z výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustená dňa 14.septembra 2011. Teraz žalovaný skutok bol dokonaný dňa 31.októbra 2021.

Obžalovaný M. W. bol zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.) - z dôvodu, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin - pretože predmetné skutočnosti boli preukázané z odpisu registra trestov.

Vo vzťahu ku obžalovanému M. W. - vzhľadom na jeho samotné vyjadrenia bol vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria.

Znalčka ako vo svojom znaleckom posudku na základe vyšetrenia obžalovaného, ale i počas dokazovania na súde mala za to, že vo vzťahu k obžalovanému diagnostikovala poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním viacerých drog (predovšetkým metamfetamínu a alkoholu), ako i disocálnu poruchu osobnosti. Z predmetných dôvodov vo veci navrhovala obžalovanému uložiť obžalovanému ochrannú liečbu, psychiatrickú ambulantnou formou - a to aj po prepustení z výkonu trestu. Tento návrh odôvodnila tým, že práve takýto druh liečby - by mal byť zameraný na liečbu alkoholu a drogám i z dôvodu, že vo vzťahu k obžalovanému ide o osobnosť, ktorá má predmetnú disocálnu poruchu osobnosti - vyžaduje táto skutočnosť pravidelné kontroly odborníkom.

Súd tak obžalovanému uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Súd vzhľadom i na predmetné dôkazy preto kombináciou uloženého trestu odňatia slobody nepodmieneného charakteru a na druhej strane i konkrétneho druhu ochranného opatrenia (ochranného liečenia) - tak preferuje i potrebu liečenia vo vzťahu k obžalovanému.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 35 ods. 5 Tr.zák. I predmetné liečenie obžalovaného zabezpečí prostredníctvom nariadeného ochranného liečenia - ako druhu ochranného opatrenia zabezpečí ochranu spoločnosti.

Práve tiež s prihliadnutím na zásadu primeranosti, subsidiarity ukladania sankcií v trestnom práve vyplýva, že z takto uloženého ochranného opatrenia - pre ktoré sú splnené formálne podmienky možno dosiahnuť vo vzťahu k obžalovanému tiež sledovaný účel vo vzťahu k jeho osobe do budúcnosti.

Poškodený P. P. si uplatnil škodu vo výške 720,-- Euro - predmetný nárok na náhradu škody pozostával z odcudzenej finančnej čiastky - ktorú mal vo svojej peňaženke - čo v danom prípade súd akceptoval vzhľadom na vykonané dokazovanie v celom rozsahu podľa § 287 ods. 1 Tr.por.

Predmetnú škodu uložil uhradiť obom obžalovaným a to spoločne a nerozdielne v súlade s ustanovením podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka - ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne. V danom prípade súd mal za to, že obžalovaní žalovaný skutok dokonali spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák.

Pokiaľ prokurátor v obžalobe ohodnotil mobilný telefón značky SAMSUNG A6, ktorého vlastníkom bol poškodený a tento ešte v štádiu prípravného konania bol vydaný svedkom C. C. (č. I. 183) a vrátený

poškodenému (č. I. 187) - len poškodený určil hodnotu mobilného telefónu vo výške 100,-- Euro - vo veci v tejto súvislosti nebolo vypracované odborné vyjadrenie, resp. znalecký posudok - ku dňu dokonania skutku. Súd preto vo výrokovej časti rozsudku uviedol - nezistenej hodnoty. Tým zároveň upravil aj výšku škody, ktorá mala byť obžalovanými spôsobená - najmenej vo výške 720,-- Euro.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu.